

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 7.3.2019
COM(2019) 101 final

2019/0050 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

**dotycząca stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej w ramach Komisji
ds. Rybołówstwa na Zachodnim i Środkowym Pacyfiku, oraz uchylająca decyzję
10124/1/14 REV 1**

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji określającej stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na posiedzeniach Komisji ds. Rybołówstwa na Zachodnim i Środkowym Pacyfiku (WCPFC) w latach 2019–2023, w związku z przewidywanym przyjęciem środków ochrony i zarządzania.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Konwencja o ochronie i zarządzaniu zasobami ryb masowo migrujących w zachodnim i środkowym Pacyfiku

Celem Konwencji o ochronie i zarządzaniu zasobami ryb masowo migrujących w zachodnim i środkowym Pacyfiku (konwencji WCPF) jest, poprzez utworzenie Komisji ds. Rybołówstwa na Zachodnim i Środkowym Pacyfiku (WCPFC), zapewnienie, dzięki skutecznemu zarządzaniu, długotrwałej ochrony i zrównoważonego wykorzystywania zasobów ryb masowo migrujących w zachodnim i środkowym Pacyfiku. Konwencja weszła w życie dnia 19 czerwca 2004 r.

Unia jest stroną WCPFC, która zatwierdziła konwencję WCPF zgodnie z decyzją Rady 2005/75/WE¹.

2.2. Komisja ds. Rybołówstwa na Zachodnim i Środkowym Pacyfiku

WCPFC jest organem ustanowionym przez konwencję WCPF, którego obowiązkiem jest zarządzanie zasobami rybnymi i ich ochrona w obszarze objętym konwencją. Komisja ta przyjmuje środki ochrony i zarządzania w celu zapewnienia długoterminowej stabilności zasobów ryb masowo migrujących w obszarze objętym konwencją oraz w celu promowania ich optymalnego wykorzystania. Takie środki ochrony i zarządzania mogą stać się wiążące dla Unii.

Jako członek WCPFC Unia ma prawo uczestnictwa i prawo głosu. WCPFC podejmuje swoje decyzje w drodze konsensusu, z możliwością głosowania większością trzech czwartych w przypadku decyzji merytorycznych, w których konsensusu nie osiągnięto. Konsensus jest jednak wymagany w odniesieniu do niektórych kwestii.

2.3. Decyzje WCPFC

WCPFC posiada upoważnienie do przyjmowania środków ochrony i zarządzania w odniesieniu do zasobów objętych jej kompetencją, a środki te są wiążące dla umawiających się stron.

Zgodnie z art. 20 ust. 5 konwencji WCPF środki te wchodzi w życie 60 dni po dniu, w którym umawiające się strony zostały o nich powiadomione przez WCPFC. Jeżeli jeden z członków WCPFC głosował przeciwko decyzji lub był nieobecny na posiedzeniu, na którym decyzję podjęto, może w ciągu 30 dni od przyjęcia decyzji zwrócić się o jej przeanalizowanie przez zespół ds. przeglądu.

¹ Decyzja Rady 2005/75/WE z dnia 26 kwietnia 2004 r. w sprawie przystąpienia Wspólnoty do Konwencji o ochronie i zarządzaniu zasobami ryb masowo migrujących w zachodnim i środkowym Pacyfiku (Dz.U. L 32 z 4.2.2005, s. 1).

3. STANOWISKO, JAKIE NALEŻY ZAJĄĆ W IMIENIU UNII

Stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na dorocznych posiedzeniach regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO), ustala się obecnie na dwóch-etapach. Decyzja Rady określa podstawowe zasady i kierunki stanowiska Unii w perspektywie wieloletniej; podlega ono następnie dostosowaniu na potrzeby każdego corocznego posiedzenia w drodze nieoficjalnych dokumentów Komisji, które są przedmiotem dyskusji w ramach grupy roboczej Rady.

W odniesieniu do WCPFC podejście to jest wdrożone decyzją Rady 10124/1/14 REV 1 z dnia 16 czerwca 2014 r., która określa stanowisko Unii na forum WCPFC na lata 2014–2018. Decyzja zawiera ogólne zasady i kierunki działań, ale uwzględnia również w możliwie największym stopniu specyfikę WCPFC. Ponadto na wniosek państw członkowskich decyzja ustanawia standardowy proces doprecyzowania z roku na rok stanowiska Unii.

W decyzji Rady 10124/1/14 REV 1 przewidziano dokonanie przeglądu stanowiska Unii przed dorocznym posiedzeniem w 2019 r. Niniejszy wniosek określa stanowisko Unii na forum WCPFC na lata 2019–2023, zastępując tym samym decyzję 10124/1/14 REV 1.

W decyzji 10124/1/14 REV 1 uwzględniono zasady i kierunki działań nowej wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb) ustanowione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013², jak również cele określone w komunikacie Komisji w sprawie zewnętrznego wymiaru wspólnej polityki rybołówstwa³. Ponadto stanowisko Unii zostało w niej dostosowane do traktatu lizbońskiego.

Obecna modyfikacja uwzględnia, w kontekście skutków rybołówstwa, komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowany „Europejska strategia na rzecz tworzyw sztucznych w gospodarce o obiegu zamkniętym”⁴ oraz wspólny komunikat Komisji i Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa zatytułowany „Międzynarodowe zarządzanie oceanami – program działań na rzecz przyszłości oceanów”⁵ i konkluzje Rady w sprawie tego wspólnego komunikatu⁶.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewiduje decyzje ustalające „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „aktów mających skutki prawne” obejmuje akty mające skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego regulujących dany organ oraz instrumenty, które nie

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

³ COM(2011) 424 z 13.7.2011.

⁴ COM(2018) 28 final z 16.1.2018.

⁵ JOIN(2016) 49 final z 10.11.2016.

⁶ 7348/1/17 REV 1 z 24.3.2017.

mają mocy wiążącej na mocy prawa międzynarodowego, ale „mogą w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”⁷.

4.1.2. *Zastosowanie w niniejszej sprawie*

WCPFC jest organem utworzonym na mocy umowy, a mianowicie konwencji WCPF.

Akty, które ma przyjąć WCPFC, to akty mające skutki prawne. Są one wiążące na mocy prawa międzynarodowego zgodnie z art. 20 konwencji WCPF i mogą mieć decydujący wpływ na treść przepisów unijnych, w tym na:

- rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania⁸;
- rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa⁹; oraz
- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi¹⁰.

Planowane akty nie uzupełniają ani nie zmieniają ram instytucjonalnych konwencji WCPF.

W związku tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. **Materialna podstawa prawna**

4.2.1. *Zasady*

Materialna podstawa prawna decyzji na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE zależy przede wszystkim od celu i treści planowanego aktu, w którego kwestii ma zostać zajęte stanowisko w imieniu Unii. Jeżeli akt ten ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie charakter pomocniczy, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. tę podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. *Zastosowanie w niniejszej sprawie*

Główny cel i treść planowanego aktu prawnego odnoszą się do rybołówstwa. Rozporządzenie (UE) nr 1380/2013 stanowi podstawę prawną określającą zasady, które mają znaleźć odzwierciedlenie w tym stanowisku.

Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 43 ust. 2 TFUE. Decyzja ma zastąpić decyzję 10124/1/14 REV 1, która obejmuje lata 2014–2018.

4.3. **Podsumowanie**

Podstawę prawną proponowanej decyzji powinien stanowić art. 43 ust. 2 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

⁷ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r. w sprawie C-399/12 *Niemcy przeciwko Radzie*, ECLI:EU:C:2014: 2258, pkt 61–64.

⁸ Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1.

⁹ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

¹⁰ Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 81.

Wniosek

DECYZJA RADY

dotycząca stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej w ramach Komisji ds. Rybołówstwa na Zachodnim i Środkowym Pacyfiku, oraz uchylająca decyzję 10124/1/14 REV 1

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2 w związku z jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją Rady 2005/75/WE¹¹ Unia zawarła Konwencję o ochronie i zarządzaniu zasobami ryb masowo migrujących w zachodnim i środkowym Pacyfiku (konwencję WCPF), na mocy której utworzono Komisję ds. Rybołówstwa na Zachodnim i Środkowym Pacyfiku (WCPFC).
- (2) WCPFC jest organem ustanowionym przez konwencję WCPF, którego obowiązkiem jest zarządzanie i ochrona zasobów rybnych w obszarze objętym konwencją WCPF. WCPFC przyjmuje środki ochrony i zarządzania w celu zapewnienia długoterminowej stabilności zasobów ryb masowo migrujących w obszarze objętym konwencją WCPF oraz promowanie ich optymalnego wykorzystania. Takie środki ochrony i zarządzania mogą stać się wiążące dla Unii.
- (3) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013¹² stanowi, że Unia musi zapewnić, by działalność w zakresie połowów i akwakultury była zrównoważona środowiskowo w perspektywie długoterminowej oraz zarządzana w sposób spójny z celami w zakresie osiągania korzyści ekonomicznych, społecznych i w dziedzinie zatrudnienia oraz przyczyniania się do dostępności dostaw żywności. Rozporządzenie stanowi również, że Unia ma stosować podejście ostrożnościowe do zarządzania rybołówstwem i dążyć do zapewnienia, by eksploatacja żywych zasobów morza umożliwiała odbudowę populacji poławianych gatunków i utrzymywanie ich powyżej poziomów pozwalających uzyskać maksymalny podtrzymywalny połów. Rozporządzenie stanowi także, że Unia ma stosować środki zarządzania i ochrony oparte na najlepszych dostępnych opiniach naukowych, wspierać rozwój doradztwa naukowego i wiedzy, stopniowo eliminować odrzuty, propagować metody połowów, które przyczyniają się do bardziej selektywnych połowów, oraz eliminować i ograniczać w miarę możliwości przypadkowe połowy, dążyć do prowadzenia

¹¹ Decyzja Rady z dnia 26 kwietnia 2004 r. w sprawie przystąpienia Wspólnoty do Konwencji o ochronie i zarządzaniu zasobami ryb masowo migrujących w zachodnim i środkowym Pacyfiku (Dz.U. L 32 z 4.2.2005, s. 1).

¹² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

połowów o niskim stopniu oddziaływania na ekosystem morski i zasoby rybne. Ponadto rozporządzenie (UE) nr 1380/2013 wyraźnie stanowi, że te cele i zasady mają być stosowane przez Unię w ramach zewnętrznych stosunków w zakresie rybołówstwa.

- (4) Zgodnie ze wspólnym komunikatem wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz Komisji Europejskiej, zatytułowanym „Międzynarodowe zarządzanie oceanami – program działań na rzecz przyszłości oceanów”¹³ oraz konkluzjami Rady na temat tego wspólnego komunikatu¹⁴ propagowanie środków na rzecz wsparcia i zwiększenia skuteczności regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO) i, w stosownych przypadkach, środków usprawniających zarządzanie nimi jest kluczowe dla działań Unii na tych forach.
- (5) Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowany „Europejska strategia na rzecz tworzyw sztucznych w gospodarce o obiegu zamkniętym”¹⁵ odnosi się do konkretnych środków mających na celu ograniczenie zanieczyszczenia mórz i ilości tworzyw sztucznych w morzach, jak również gubienia lub porzucania narzędzi połowowych na morzu.
- (6) Należy ustalić stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na posiedzeniach WCPFC w latach 2019–2023, ponieważ środki WCPFC w zakresie ochrony i egzekwowania będą wiążące dla Unii i mogą mieć decydujący wpływ na treść prawa Unii, a mianowicie na rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008¹⁶; rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009¹⁷; i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403¹⁸.
- (7) Obecnie stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na posiedzeniach WCPFC, jest określone w decyzji Rady 10124/1/14 REV 1¹⁹. Należy uchylić decyzję 10124/1/14 REV 1 i zastąpić ją nową decyzją obejmującą lata 2019–2023.
- (8) W związku ze zmianami zachodzącymi w zasobach rybnych w obszarze konwencji WCPF oraz związaną z tym koniecznością ustalenia stanowiska unijnego, które uwzględniłoby te zmiany, w tym nowe informacje naukowe i inne istotne informacje

¹³ JOIN(2016) 49 final z 10.11.2016.

¹⁴ 7348/1/17 REV 1 z 24.3.2017.

¹⁵ COM(2018) 28 final z 16.1.2018.

¹⁶ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 (Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1).

¹⁷ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

¹⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi oraz uchylenia rozporządzenia Rady (WE) nr 1006/2008 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 81).

¹⁹ Decyzja Rady z dnia 3 czerwca 2014 r. w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na forum Komisji ds. Rybołówstwa na Zachodnim i Środkowym Pacyfiku (WCPFC).

przedstawione przed posiedzeniami WCPFC lub w ich trakcie, należy ustanowić procedury, zgodnie z zasadą lojalnej współpracy między instytucjami Unii zawartą w art. 13 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), w celu corocznego doprecyzowania stanowiska Unii na lata 2019–2023.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii na posiedzeniach Komisji ds. Rybołówstwa na Zachodnim i Środkowym Pacyfiku (WCPFC), jest określone w załączniku I.

Artykuł 2

Coroczne doprecyzowanie stanowiska Unii, jakie należy zająć na posiedzeniach WCPFC, odbywa się zgodnie z załącznikiem II.

Artykuł 3

Stanowisko Unii określone w załączniku I podlega ocenie i, w stosownych przypadkach, modyfikacji dokonywanej przez Radę na wniosek Komisji, najpóźniej do dnia corocznego posiedzenia WCPFC w 2024 r.

Artykuł 4

Decyzja 10124/1/14 REV 1 z dnia 3 czerwca 2014 r. traci moc.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*